

Ik zing van de dagen

Ik kom uit de stank van de steden vandaan
verdien langs de wegen mijn brood.
Ik zing voor de mensen die 't willen verstaan
zo blijf ik gespaard van de nood.
Het gaat niet altijd over liefdesverdriet
al vinden de vrouwen dat schoon,
en over de roem die de oorlog ons biedt.
Die liedjes verdienen geen loon.

Ik zing van de dagen en zwijg van 't chagrijn,
de zon en de regen die brengen geen pijn,
ik wil niet meer klagen dan voel ik me klein,
er zijn zoveel dagen om gelukkig te zijn.

Vandaag wil ik zingen van 't kolenbedrijf,
het koppig bestaan in de mijn.
Geen woorden van hoop op een betere tijd
en echo's van bitterste pijn.
Al bleef me de last van de kompel gespaard,
toch ken ik zijn droevige staat,
en toen er in Zwartberg kil werd gemoord,
toen heb ik gevloekt kameraad.

Al staat in de steden heel koel en blasé,
ne zelfbewuste Sinjoor,
die nooit in de buik van een mijn heeft gestaan,
er nooit geen vader verloor.
Toch voel ik de pijn, de vernedering wel,
't cynisme dat hier wordt begaan,
als 't groot kapitaal aan de kompel vertelt,
merci, 't is gedaan, ge kunt gaan.

Wannes van de Velde schreef dit lied dat je vindt in de suite 'Het zwarte goud', een bundeling van liederen over mijnwerkers en migratie. Je hoort het lied ook zingen door een straatzanger tijdens de marktscène in de verfilming van 'De Witte' van Robbe De Herdt.